

skaffe Balance, og det er ganske sikkert heller ikke den højtærede Finansministers Mening at aabne Adgang dertil.

Finansministeren (Brandes): Jeg har en bedre Tro til Befolkningen end den ærede Ordfører (Bramsen), idet jeg vel kunde tænke mig, at mere end 1 pCt. kunde forstaa det Aktstykke, som foreligger i Betænkningen. Det, det egentlig kommer an paa, er jo kun at se, i hvilken Grad Tallene i den første Kolonne, nemlig de for Skatteaarene paalignede Beløb, svarer til de Beløb, der faktisk er indgaaede efter Statsregnskaberne for Finansaarene. Og denne Sammenligning fører for mig til et Resultat som det, der foreligger i den Forhøjelse af Formue- og Indkomstskattens Beløb, som jeg har tilladt mig at foreslaa, og som jeg har faaet gennemført i Folketinget. Jeg skal for øvrigt forsøge at fatte mig i største Korthed, og hvis den ærede Ordfører ikke havde brugt det Udtryk, at der ikke var et paalideligt Grundlag for det nu satte Beløb af 20 Mill. Kr. for Formue- og Indkomstskatten, skulde jeg slet ikke have svaret. Det ærede Medlem nævnedes Grundlovens Ord i § 48 om, at Finansloven skal indeholde et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter. Men kunde vi da ikke blive enige om, at dette Overslag skal være saa paalideligt, saa rigtigt som muligt, og at det, efterhaanden som man under Finanslovsforslagets Behandling faar Oplysninger frem, vil være rigtigt baade paa Indtægts- og Udgifts-siden at sætte saa paalidelige og rigtige Tal, som man er i Stand til. Dette er for mig et praktisk Spørgsmaal. Jeg hørte godt, at den ærede Ordfører med megen Hensynsfuldhed fremhævede det principielle og overfor mig indrømmede — hvad jeg takker ham for —, at der muligvis foreligger et ualmindeligt Tilfælde, som har tilladt mig at gøre dette, som han i og for sig ikke billigede. For mig er det om at gøre i dette Øjeblik at sige, at dette er et rent praktisk Spørgsmaal. Jeg mener at have det rigtige Tal paa dette Omraade, og at jeg saa har Ret til at indføre dette Tal i Finanslovsforslaget, naar samtidig Virkningen af det er saa betydelig, at Resultatet af Finanslovsforslaget forvandler sig til en Merindtægt, medens der ellers vilde have været større Udgift end Indtægt. Jeg maa altsaa stadig mene, at jeg har været berettiget til at gøre, hvad jeg har gjort, og den ærede Ordfører er ogsaa lige ved, om jeg saa maa sige, at indrømme mig

dette. Hvorledes det vil stille sig i Fremtiden, kan jeg ikke vide, hvor stærk Traditionen vil blive her i Tinget, kan jeg ikke have nogen Mening om. Men selv om ogsaa det skulde blive Tradition eller Praksis, hvad her første Gang forsøges: at sætte en bestemt Skatteindtægt saaledes, som de seneste Oplysninger om den tillader at gøre det, kan jeg ikke se, at der derved er sket noget Brud paa, hvad der i og for sig kunde være Landstingets Opgave overfor Finansloven, at der altsaa er sket noget, som Landstinget behøver at nedlægge Indsigelse imod.

Ordføreren (Bramsen): Jeg ser altsaa, at den højtærede Minister ikke er ganske enig med mig i de principielle Betragtninger, og jeg skal derfor ikke diskutere med ham derom. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at man kan anvende forskellige Maader, naar man udfærdiger det Overslag, som Finansloven skal være, og man har ogsaa anvendt forskellige Maader. Det er ikke saa mange Aar siden, at man tog Gennemsnittet af de sidste 5 Aar for alle de faste løbende Indtægter og lagde det til Grund for Beregningen for næste Finansaar. Senere har man fundet, at det var en sikrere Vej at tage de sidst forløbne 12 Maanedes, føre dem saa langt op mod Finanslovens Lægning som muligt og budgettere paa det Grundlag. Man kan ganske sikkert finde endnu andre Maader, men det bliver altid Systemer. Jeg kunde egentlig ikke tænke mig, at der kunde være noget i Vejen for, at man den 31. Marts hvert Aar tog hele det da foreliggende Budget, gennemgik det Post for Post og saa sagde: Den Post stillede sig for mig i Juli eller August Maaned, da Finanslovsforslaget blev lagt, som saa og saa stor, i Dag er der kommet saadanne Oplysninger til, at den maa gøres saa meget mindre eller større. At gøre dette hele Finansloven igennem, navnlig for de løbende Indtægters Vedkommende, vilde være en tredje Maade. Men den Maade, vi har gjort Indsigelse imod, er den, at *Ministerens søger en enkelt Post ud af Finanslovsforslaget og forhøjer den*, medens man lader alle de øvrige staa, som de er. Det er her, Forskellen ligger mellem den højtærede Minister og os, og den kan nu ikke bortforklares. Dette betyder ikke det samme som, at den højtærede Minister maa have Uret, men Forskellen i Opfattelse bestaar altsaa ikke blot mellem ham og mig, men ogsaa mellem ham og Flertallet af Landstingets Finansudvalg.